

“Asıl dava ve birleşen dava davacıların dava dilekçelerinde özetle; Tapularında kadastro çalışmaları sırasında birinci derecede arkeolojik sit alanı içerisinde kaldığı gerekçesi ile davalı hazine adına tapuya kayıt ve tescil edildiğini, taşınmazların atalarından kaldığını 30 yılı aşkın süredir kullandıklarını, Taşlıca köyünün kadastro çalışmasının çevre köylerde olduğu gibi 2004 yılından evvel yapılmış olsaydı sorunun gündeme gelmeyeceğini kadastro çalışmalarında yasanın değişmesinden kaynaklanan bu iki farklı uygulamanın anayasanın 10.maddesinde belirtilen eşitlik ilkesine aykırılık etmekte olduğunu açıkça belirtildiğini, Anayasa Mahkemesi’nin kanun değişikliğinden dolayı mağdur edildiklerini, 2863 sayılı Kültür Ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 11. maddesinin anayasanın 10. maddesinde belirtilen eşitlik ilkesine, 2. ve 5. maddelerinde belirtilen hukuk devleti ilkesine, 35.maddelerinde belirtilen mülkiyet hakkının güvencesi olma, 44. maddesinde belirtilen toprak mülkiyetinin korunması ve 90. maddenin yollaması ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin eki niteliğindeki 1 no’lu protokolün 1. maddesi ile korunan mülkiyet hakkı ilkelerini kısıtladığı ve mülk sahiplerinin tasarruf haklarını ellerinden aldığı için anayasanın sayılan bu maddelerine aykırılık teşkil etmesi nedeniyle eldeki uyuşmazlıklara uygulanacak kanun maddesi olan 2863 sayılı Kültür Ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 11. maddesinin iptalinden sonra dava konusu taşınmazların kendi adlarına tapuya kayıt ve tescilini talep ve dava etmişlerdir.

Davalı hazine vekili cevabında ve duruşmadaki beyanında, dava konusu taşınmazların birinci derecede arkeolojik sit alanı içinde kaldığı 2863 sayılı Yasanın 11. maddesi gereğince zilyetlikle edinilmesinin mümkün olmadığı ve Anayasaya aykırı olmadığını savunarak davanın reddini talep etmiştir.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

Eldeki davada uygulanması gereken kanun hükmü 2863 sayılı Yasanın 11. maddesinin 1. fıkrasının ikinci cümlesidir. Bu hükmün Kadastro Kanununun 14. ve 4721 sayılı TMK’nın 713. maddesi ile birlikte uygulanması gerekmektedir. Anılan maddelerde taşınmaz malların imar ihya suretiyle 20 yıldan fazla zilyet edinilmesi durumunda mülkiyetin zilyet tarafından kazanılacağına ilişkin düzenleme bulunmaktadır. Davacılar da dava konusu yaptıkları taşınmazlarda 20 yıldan fazla süredir kendilerinin ve atalarının zilyet olduklarını, taşınmazların tarım arazisi olarak kullanıldığını anılan maddelerde aranan şartların oluştuğunu ancak taşınmazların birinci derece arkeolojik sit alanı içinde bulunması nedeniyle tapusunu alamadıklarını, bu hususunda anayasaya aykırı olduğunu iddia ederek eldeki davayı açmışlardır.

Gerçekten de 2863 sayılı Yasanın 11. maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesindeki hüküm karşısında davacılar yıllardır malik sıfatıyla zilyet edindikleri ve atalarından beri ekip biçmek suretiyle kullandıkları taşınmazların tapusunu alamamışlardır. Bu taşınmazlara yakın çevrelerde bulunan aynı konumdaki diğer parsel sahipleri ise taşınmazların mülkiyetini kazanıp tapusunu almışlardır. Söz konusu hüküm 14/07/2004 tarih ve 5226 sayılı Kanunun 5. maddesi ile 22/05/2007 tarih ve 5663 sayılı Yasanın birinci

maddesi ile yapılan düzenleme sonucu son halini almıştır.

Anılan hüküm 2709 sayılı 1982 Anayasasının 10. maddesindeki eşitlik ilkesine 2. ve 5. maddelerdeki hukuk devleti ilkesine 35. maddedeki mülkiyet hakkı ilkesine 4. maddedeki toprak mülkiyeti ilkesine aykırılık teşkil etmesi nedeniyle Anayasaya aykırı olduğu kanaatine varıldığından anılan hükmün iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmak ve eldeki uyuşmazlığın Anayasa Mahkemesinin vereceği kararın bekletici mesele yapılması gerekmiştir.

HÜKÜM : Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

Davacıların anayasaya aykırılık iddiası ciddi bulunmakla eldeki uyuşmazlıkta uygulanması gereken kanun maddesi olan 2863 sayılı Yasanın 11. maddesinin 1. fıkrasının 2. cümlesi Anayasaya aykırı bulunduğu düşünüldüğünden bahsedilen cümlenin iptali için Anayasa Mahkemesine gidilmesine,

Dair, davacı asıllar ve davalı vekilinin yüzüne karşı karar verildi.”